

25 martie 2018 • DUMINICA FLORIILOR • Sf. Dismas

LECTURA I

Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau.

Citire din cartea profetului Isaia 50,4-7

Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă de discipol ca să știu să vin în ajutor cu un cuvânt celui frânt; el mă trezește dimineată, de dimineată îmi deșteaptă urechea ca să ascult asemenea discipolilor. Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea și eu nu m-am împotrivit, nu m-am dat înapoi. Spatele l-am dat celor care mă loveau, obrajii, celor care îmi smulgeau barba. Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau. Domnul Dumnezeu mi-a venit în ajutor, de aceea nu am fost umilit; de aceea mi-am făcut fața ca de cremene și știu că nu voi fi făcut de rușine.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 21(22),8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)

R.: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m-ai părăsit?

Toți care mă văd își bat joc de mine, strămbă din buze și dau din cap:

“S-a încrezut în Domnul, să-l scape, să-l mântuiască dacă și-a găsit în el plăcerea!” **R.**

Iată, mă înconjoară câinii,
o bandă de răufăcători mă împresoară;
mi-au străpuns mâinile și picioarele,
mi-au numărat toate oasele. **R.**

Își împart între ei hainele mele
și pentru tunica mea au aruncat sorții.
Dar tu, Doamne, nu sta deoparte,
ajutorul meu, grăbește-te să mă ajuți! **R.**

Voi vesti numele tău fraților mei,
în mijlocul adunării te voi lauda.

Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l,
toată seminția lui Iacob, preamăriți-l;
să se teamă de el toată seminția lui Israel! **R.**

LECTURA A II-A

S-a umilit pe sine. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni 2,6-11

Fraților, Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu că e egal cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost aflat ca un om. S-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt, și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,8-9

Cristos s-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

EVANGHELIA

Pătımirea Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 14,1-15,47

E. Peste două zile aveau să fie Paștele și Azimele, iar arhierii și cărturarii căutau cum să-l prindă pe Isus prin viclenie ca să-lucidă, căci spuneau:

A. "Nu în timpul sărbătorii, ca să nu se răzvrătească poporul".

E. Fiind în Betania în casa lui Simon Leprosul, pe când stătea la masă, a venit o femeie care avea un vas din alabastru cu mireasmă de nard curat, foarte scump, și, spărgând vasul, i-a turnat pe cap. Dar erau acolo unii care, indignați, ziceau unii către alții:

A. "Pentru ce s-a făcut această risipă de mireasmă? Căci mireasma aceasta ar fi putut fi vândută cu trei sute de dinari și să se dea săracilor".

E. Și erau revoltați împotriva ei. Însă Isus a spus:

+. "Lăsați-o! De ce o necăjiți? A făcut un gest frumos față de mine, căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi și oricând voiți puteți să le faceți bine; pe mine însă nu mă aveți întotdeauna. Ea a făcut ce a putut: a uns de mai înainte trupul meu pentru înmormântare. Adevăr vă spun, oriunde va fi predicată evanghelia în lumea întreagă, se va spune în amintirea ei și ceea ce a făcut ea".

E. Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, a venit la arhierei ca să-l dea pe mâna lor. Când au auzit, s-au bucurat și i-au promis că-i vor da arginți. Iar el căuta un moment potrivit ca să-l dea pe mâna lor.

În prima zi a Azimelor, când se jertfea Paștele, discipolii săi i-au spus:

A. "Unde vrei să mergem să pregătim ca să mâncăm Paștele?"

E. Atunci a trimis doi dintre discipolii săi și le-a spus:

+. "Mergeți în cetate și vă va întâmpina un om care duce un urcioc cu apă; mergeți după el și, acolo unde va intra, spuneți stăpânului casei că învățătorul zice: «Unde este camera mea, în care să mâncăm Paștele cu discipolii mei?» El vă va arăta o sală mare la etaj, gata pregătită. Pregătiți acolo pentru noi!"

E. Discipolii au ieșit și au venit în cetate. Ei au găsit după cum le spusese și au pregătit Paștele. Când s-a înserat, a venit împreună cu cei doisprezece. Și, în timp ce stăteau la masă și mâncau, Isus a spus:

+. "Adevăr vă spun, unul dintre voi, care mănâncă cu mine, mă va trăda!"

E. Atunci au început să se întristeze și să-i spună unul după altul:

A. "Nu cumva eu?"

E. El le-a spus:

+. "Unul dintre cei doisprezece, cel care întinge cu mine în blid. Într-adevăr, Fiul

Omului merge după cum este scris despre el. Însă vai omului acela prin care Fiul Omului este trădat! Ar fi fost mai bine pentru omul acela dacă nu s-ar fi născut".

E. Și, în timp ce mâncau, a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o, le-a dat-o și le-a spus:

+. "Luați, acesta este trupul meu!"

E. Apoi, luând potirul și mulțumind, l-a dat lor și au băut din el toți. Și le-a spus:

+. "Acesta este sângele meu, al alianței, care se varsă pentru mulți. Adevăr vă spun că nu voi mai bea din rodul viței până în ziua aceea când îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu!"

E. Și, cântând imnuri, au ieșit spre Muntele Măslinilor. Iar Isus le-a spus:

+. "Voi toți vă veți scandaliza, căci este scris: «Voi bate păstorul și oile se vor risipi». Dar după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea".

E. Atunci Petru i-a zis:

A. "Chiar dacă toți se vor scandaliza, eu nu".

E. Dar Isus i-a zis:

+. "Adevăr îți spun că tu, astăzi, în această noapte, înainte de a fi cântat cocoșul de două ori, de trei ori mă vei renege".

E. Iar el spunea și mai insistent:

A. "Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu tine, nu te voi renege".

E. Și toți ziceau la fel.

Apoi au venit într-un loc al cărui nume era "Ghetsemani" și le-a spus discipolilor săi:

+. "Stați aici până când mă voi ruga!"

E. Isus i-a luat cu sine pe Petru, pe Iacob și pe Ioan și a început a se înfiora și a se neliniști și le-a spus:

+. "Sufletul meu este trist până la moarte; rămâneți aici și vegheați!"

E. Și, mergând puțin mai în față, a căzut la pământ și se ruga ca, dacă este posibil, să treacă de la el ceasul acela, zicând:

+. "Abba, Tată! Pentru tine totul este posibil. Îndepărtează de la mine potirul acesta! Însă nu ceea ce vreau eu, dar ceea ce vrei tu".

E. Apoi a venit și i-a găsit dormind. Atunci i-a zis lui Petru:

+. "Simon, dormi? Nu ai putut să veghezi nici măcar un ceas? Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită! Căci sufletul este plin de avânt, dar trupul este slab".

E. Și, plecând din nou, s-a rugat spunând aceleași cuvinte.

A venit din nou și i-a găsit dormind, căci ochii lor erau îngreuiți și nu știau ce să-i răspundă.

A venit a treia oară și le-a spus:

+. “Dormiți mai departe și odihniți-vă! Ajunge! A venit ceasul. Iată, Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor! Ridicați-vă, să mergem! Iată, cel care mă trădează este aproape!”

E. Și îndată, pe când încă mai vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece, și împreună cu el o mulțime, cu săbii și ciomege, din partea arhierilor, a cărturarilor și a bătrânilor, iar trădătorul lui le dăduse un semn, spunând:

A. “Cel pe care îl voi săruta, acela este; prindeți-l și duceți-l sub pază sigură!”

E. Venind, s-a apropiat îndată de el și i-a spus:

A. “Rabbi!”

E. Și l-a sărutat. Atunci ei au pus mâna pe el și l-au prins. Însă unul dintre cei care erau de față, scoțându-și sabia, l-a lovit pe servitorul arhierelui și i-a tăiat urechea. Luând cuvântul, Isus le-a zis:

+. “Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să mă prindeți. Zi de zi eram la voi și învățam în templu, și nu m-ați arestat. Dar aceasta-i ca să se îplinească Scripturile”.

E. Atunci, discipolii, părăsindu-l, au fugit cu toții. Însă îl urma un tânăr oarecare, acoperit numai cu o pânză pe trupul gol; l-au prins, dar acesta, lăsând pânza, a fugit gol.

L-au dus pe Isus în fața marelui preot și s-au adunat toți arhierii, bătrânii și cărturarii. Iar Petru l-a urmat de departe până în interiorul curții marelui preot și, stând împreună cu servitorii, se încălzea la foc. Iar arhierii și tot Sinedriul căutau o mărturie împotriva lui Isus ca să-l dea la moarte, dar nu găseau, căci mulți dădeau mărturie falsă împotriva lui, dar mărturiile nu se potriveau. Câțiva, ridicându-se, dădeau mărturie falsă împotriva lui, zicând:

A. “Noi l-am auzit pe acesta, spunând: «Eu voi distruge acest templu făcut de mâini omenești și în trei zile voi construi un altul, nefăcut de oameni»”.

E. Dar nici așa mărturia lor nu se potrivea. Atunci marele preot, ridicându-se în mijlocul lor, l-a întrebat pe Isus:

A. “Nu răspunzi nimic? Ce mărturie dau aceștia împotriva ta?”

E. Însă el tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot l-a întrebat din nou și i-a spus:

A. “Tu ești Cristos, Fiul Celui Binecuvântat?”

E. Isus a zis:

+. “Eu sunt. Și-l veți vedea pe Fiul Omului stând la dreapta puterii și venind pe norii cerului”.

E. Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a spus:

A. “Ce nevoie mai avem de martori? Ați auzit blasfemia. Ce vi se pare?”

E. Toți l-au condamnat ca fiind vinovat de moarte. Unii au început să-l scuipe și, acoperindu-i fața, îl loveau spunându-i:

A. “Profetește!”

E. Iar servitorii îi dădeau palme.

Pe când Petru era jos, în curte, a venit una dintre servitoarele marelui preot și, văzându-l pe Petru încălzindu-se, l-a privit fix și i-a zis:

A. “Și tu erai cu Nazarineanul, cu Isus”.

E. Dar el a negat, spunând:

A. “Nu știu, nu înțeleg ce zici!”

E. Și a ieșit afară în fața curții. Și a cântat cocoșul. Iar servitoarea, văzându-l, a început din nou să le spună celor care stăteau acolo:

A. “Acesta este dintre ei”.

E. Dar el a negat din nou. După câțva timp, cei care stăteau acolo i-au spus din nou lui Petru:

A. “Cu adevărat ești dintre ei, căci ești galileean”.

E. Iar el a început să se blesteme și să jure:

A. “Nu-l cunosc pe omul acesta despre care vorbiți”.

E. Și îndată cocoșul a cântat a doua oară. Atunci, Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-l spusese Isus: “Înainte ca un cocoș să cânte de două ori, de trei ori mă vei renega”. Și a izbucnit în plâns.

E. Dis-de-dimineață, făcând consiliu, arhierii, împreună cu bătrânii și cărturarii și tot Sinedriul, legându-l pe Isus, l-au dus și l-au predat lui Pilat. Pilat l-a întrebat:

A. “Tu ești regele iudeilor?”

E. El i-a răspuns:

+. “Tu zici”.

E. Iar arhierii îl acuzau de multe lucruri. Pilat l-a întrebat din nou:

A. “Nu răspunzi nimic? Iată de câte lucruri te acuză!”

E. Dar Isus n-a mai răspuns nimic, încât Pilat se mira. Cu ocazia sărbătorilor, le elibera un deținut pe care îl cereau ei. Pe atunci era închis un oarecare Baraba, care, împreună cu niște răzvrătiți, în timpul

unei revolte, comiseseră crimă. Mulțimea a urcat și a început să ceară să le facă așa cum făcea întotdeauna. Pilat le-a răspuns:

A. "Vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?"

E. Căci știa că din invidie îl dăduseră arhieriei pe mâna lui. Însă arhieriei instigau mulțimea ca să-l elibereze mai degrabă pe Baraba. Pilat le-a spus din nou:

A. "Atunci ce să fac cu cel pe care îl numiți regele iudeilor?"

E. Iar ei au strigat iarăși:

P. "Răstignește-l!"

E. Pilat le-a spus:

A. "Dar ce rău a făcut?"

E. Însă ei strigau mai tare:

P. "Răstignește-l!"

E. Astfel, Pilat, voind să facă pe placul mulțimii, le-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a fost biciuit, l-a dat să fie răstignit. Soldații l-au adus în curte, adică în pretoriu, și au adunat toată cohorta. L-au îmbrăcat cu o haină de purpură și, împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap. Apoi au început să-l salute:

P. "Bucură-te, rege al iudeilor!"

E. Și-l loveau peste cap cu o trestie, îl scuipau și, căzând în genunchi, se prosternau înaintea lui. Și, după ce și-au bătut joc de el, l-au dezbrăcat de haina de purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui. Apoi l-au dus afară ca să-l răstignească.

Au constrâns un trecător, un oarecare Simon din Cirene, care venea de la câmp, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, ca să ducă crucea lui Isus. L-au dus la locul numit "Golgota", care, tradus, înseamnă "locul Craniului". Și a fost socotit cu cei fărădelege. Și i-au dat vin înmiresmat, dar el nu a luat. Apoi l-au răstignit și, împărțind hainele lui, au aruncat zarurile pentru ele, care ce să ia. Era ceasul al treilea când l-au răstignit. Era scrisă inscripția condamnării lui: "Regele Iudeilor". Împreună cu el au răstignit și doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga lui. Astfel s-a împlinit Scriptura care spune: "Și a fost socotit cu cei fărădelege".

Cei care treceau rosteau blasfemii împotriva lui, clătînând din cap și spunând:

A. "Hei, tu, care dărași templul și-l construiești în trei zile, salvează-te pe tine însuși coborând de pe cruce!"

E. La fel și arhieriei, între ei, îl luau în râs împreună cu cărturarii și spuneau:

A. "Pe alții i-a salvat, pe sine nu se poate salva. Cristos, regele Israelului, să coboare acum de pe cruce ca să vedem și să credem!"

E. Îl insultau și cei răstigniți cu el.

Fiind ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe întreg pământul până la ceasul al nouălea. La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic:

+ . Eloi, Eloi, léma sabactáni?"

E. care, tradus, înseamnă:

+ . Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m-ai părăsit?"

E. Unii dintre cei care erau de față, auzindu-l, spuneau:

A. Iată, îl cheamă pe Ilie!"

E. Cineva, alergând, a înmuiat un burete în oțet și, punându-l într-o trestie, i-a dat să bea, spunând:

A. Lăsați, să vedem dacă vine Ilie ca să-l ia jos!"

E. Dar Isus, scoțând un strigăt puternic, și-a dat sufletul.

[Aici se îngenunchează și se face o pauză.] Atunci catapeteasma templului s-a sfâșiat în două, de sus până jos. Când centurionul care stătea în fața lui a văzut cum și-a dat sufletul, a spus:

A. "Cu adevărat acest om era Fiul lui Dumnezeu!"

E. Erau și câteva femei care priveau de departe; printre ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob cel Mic și a lui Ioses, și Salomé, care îl urmau de când era în Galileea și îl slujeau; și multe altele care urcaseră cu el la Ierusalim.

Când s-a făcut seară, întrucât era ziua Pregătirii, care este ajunul sâmbetei, a venit Iosif din Arimateea, membru respectat în Sinedriu, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și a îndrăznit să intre la Pilat și să ceară trupul lui Isus. Pilat s-a mirat că murise deja și, chemându-l pe centurion, l-a întrebat dacă a murit de mult. Aflând de la centurion, i-a dăruit lui Iosif trupul. Iosif, cumpărând un giulgiu, a luat jos trupul, l-a înfașurat în giulgiu și l-a pus într-un mormânt care fusese săpat în stâncă. Apoi a rostogolit piatra la intrarea în mormânt. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Ioses, priveau unde l-au pus.

Cuvântul Domnului

Colecte:

În Vinerea Mare - pentru Țara Sfântă;

În noaptea și în ziua de Paști - pentru

Seminarul de la Iași